

τεύσεις») ἐξ ἰδικῶν του, ζυπολήσας αὐτοὺς ὅπως πραγματοποήσῃσι τὴν ὀνομασίαν των· καθ' ὅλην δὲ τὴν ἡμέραν ἔτρεγον οὗτοι ὡς καὶ οἱ τοῦ Γρ. Μουτζοπούλου, ἀνά τὰς ὁδοὺς μετὰ τῶν σημαῖων των ζητωκραυγάζοντες καὶ παλαμακίζοντες ὑπὲρ τοῦ υποψηφίου των.

Ὁ Μουτζοπούλος μέχρι τῆς μεσημβρίας ὑπερέβαινε τὸν Σκυλίτσην κατὰ 400—500 ψήφους· ἀφ' οὗ εἶδε τοῦτο ὁ Σκυλίτσης, ἀν καὶ διὰ τῆς ἐξαγορᾶς μετὰ μεσημβρίαν (ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ «Κοραῆ» τῶν δύο τμημάτων) 40 ψήφων ἀνά 50 φράγκα ἕκαστον, οὐδὲν κατώρθωσεν, ἀπεράσισεν ὅπως δι' ἄλλου μέσου ὑπερτερήσῃ τὸν Μουτζοπούλον, πρὸς τοῦτο δὲ μετεχειρίσθη ὡς ὄργανον τὸν Γεώργιον Καλαμβοκίδην υποψήφιον σύμβουλόν του, ὅστις καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν διέδιδεν ὅτι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μουτζοπούλου ὁ ἱερεὺς Ἀθανάσιος Πάλλης (φοβερὸς κομματάρχης Μουτζοπούλου) ὀρκίζει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὸν λαόν. Ὁ λαὸς τοῦ Σκυλίτση τοσοῦτον ἐπίστευσεν ἢ μᾶλλον ἠθέλησε νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰς ραδιουργίας ταύτας, ὥστε συμποσωθείς περὶ τὰς 8 ἡμερῶν (καθ' ὅτι καὶ ἐξ Ἀθηνῶν εἶχον καταβῆσαι ἐνταῦθα πρὸς ἐπίδειξιν περὶ τοὺς 300) κατέκλυσε τοὺς πέρυξ τοῦ γραφείου Μουτζοπούλου δρόμους, φωναζόντων ἀπάντων **ὄξω ὁ παππᾶς**· εἰ δὲ καὶ ἐστάλησαν περὶ τοῦ εἰκοσίου Σκλητιστάς ἐντὸς τοῦ γραφείου ὡς ἐπιτροπὴ νὰ ἀνερευνησῶσιν αὐτὸ μήπως ὑπάρχῃ ἐντὸς ὁ παππᾶς καὶ ἀνεγνώρισε τὴν πλάνην των, οὐχ ἦττον ὅμως ὁ λαὸς δὲν διελύετο ἀν καὶ φρουρὰ ἀρκετὴ ὑπῆρχεν ἐκ πεντήκοντα σχεδὸν ἰπέπων, ἐρίππων χωροφυλάκων καὶ ἐνόπλων κλητῆρων ἀνεπαρκῆς ὅμως ἦτο διὰ τοιαύτην περίστασιν, μέχρις ὅτου ὁ φρουράρχος Ἀμπάτης ἀφίκετο ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἀναβρασιοῦ μετὰ τοῦ υποψηφίου Σκυλίτση, ὅστις παρέλαβε τοὺς ζυπολιάρδες ζητωκραυγάζοντας ὑπὲρ τοῦ ἀρχιζυπολιάρη καὶ διηυθύνθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς, ἐπαναληφθεῖσας τῆς πρὸς στιγμὴν ἐπὶ μίαν ὥραν 7—8 διακοπείσας ψηφοφορίας.

Ἔως ὅτου ἐξῆλθον ἐκ τῶν καλπῶν τὰ γνωστὰ ὑμῖν ἀποτελέσματα.

Καὶ ὁ μὲν Δημόκας ἔλαβε ψήφους 573, ὁ δὲ Μουτσόπουλος 1173, ὁ δὲ Σκυλίτσης 1263.

Ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων πασέδρων οἱ κύριοι Τσαβάρης, Γεώργιος Βραχνός, Κανατάκης, Κουτσούκος εἶναι τοῦ Μητσοπούλου, οἱ δὲ Ἀργυριάδης καὶ Λουκόπουλος τοῦ Σκυλίτση, ὁ δὲ Κύπριος ἀνεξάρτητος.

Ἐκ τῶν Συμβούλων πάλιν οἱ κύριοι Κ. Πεπεμούντας, Χριστοφίδης, Ζιζήλας, Ἀναστ. Πεπεμούντας, Α. Δαμάσκος, Γ. Ζωγράφος, Ι. Σκλαβούνος, Βασιλειάδης εἶναι τοῦ Μουτσοπούλου φίλοι, οἱ δὲ Βίκτωρ Ὀριγώνης, ἰατρός, Ἀλ. Μελετόπουλος, Λυμπεράκης, Α. Ρετσίνας, Καλαμβοκίδης, Κ. Παναγιωτόπουλος, Ν. Παγκώστας, Γ. Καψαμπέλης, Χρ. Σταματοπούλος καὶ Ι. Μέρμηγκας τοῦ Σκυλίτση.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐκλογικὰ μας, λαβόντα καὶ ἐνταῦθα χροιάν καθαρῶς κοινωνικὴν καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν δημοκρατικὴν ἢς ὁ υποψήφιος ἐν θριάμβῳ καὶ ἀλλαλαγμῷ ἐνίκησεν ἀντίπαλον σοβαρὸν, σχεδὸν ἄρχοντα τοῦ τόπου. Εὐχόμεθα εἰς τὸν κ. Σκυλίτσην τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τοῖς ἔργοις.

Ἐκτακτος.

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΕΒΡΟΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Φιλιππούπολις, τῆ 28 Ἰουνίου.

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ *Μῆ Χάρεσαι* ὁ κ.

Π. Γεννάδιος, γράφων περὶ γεωργικῆς παιδεύσεως ἐν Ἑλλάδι, ἀναφέρει ὅτι ἡ Ρουμανία ἔχει πρὸ πολλοῦ γεωργικὴν σχολὴν, ἡ Σερβία ὁμοίως, σήμερον δὲ ἰδρύεται καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἡ ὑπαρξίς σχολείου γεωργικοῦ ἐν ταῖς ἀνωτέρω χώραις οὐδὲν βεβαίως ἔχει τὸ σπάνιον ἢ περιεργον, διότι ἐπὶ τέλους εἰσὶ κράτη ἀνεξάρτητα, ἀλλὰ βεβαίως καὶ ὁ κ. Γεννάδιος καὶ πᾶς ἐπιθυμῶν τὴν ἀληθῆ ὕλικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος θὰ θαυμάσῃ μανθάνων ὅτι καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμανία, μόλις αὐτὸνομηθεῖσα, ἐκ τῶν πρωτίστων αὐτῆς μελημάτων ἐνόμισε καὶ τὴν ἰδρυσιν γεωργικῆς σχολῆς, καὶ ἤδη ἔχει τοιαύτην λειτουργοῦσαν.

Ἡ σχολὴ αὕτη εἶνε ὠραῖον οἰκοδόμημα, οὐτινος ἡ κατασκευὴ ἐπτοίχισε περὶ τὰς 4,000 λιρῶν τουρκικῶν, ἰδρυθῆ δὲ παρὰ τὴν Κατούνιτσαν, χωρὶον ἡμίσειαν ὥραν ἀπέχον τῆς Φιλιππουπόλεως διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔχει πέντε καθηγητὰς, ὧν ὁ εἰς ἑλλην ἐγχώριος, ἀρίστας ποιησάμενος σπουδὰς εἰς Μομπελιέ, καὶ 60 περίπου μαθητὰς. Πλουτίζεται καθ' ἑκάστην δι' ἐνομιλίας χεὶ 2,000 στρεμμάτων γαῖων ἐκλεκτῶν πρὸς χρῆσιν αὐτῆς καὶ διδασκαλίαν τῶν μαθητῶν.

Οἱ Βούλγαροι, φύσει ἀγαπῶντες τὴν γεωργίαν, καὶ μόνον σχεδὸν αὐτὴν ἐπάγγελμα ἔχοντες, θὰ κατορθώσωσι μετ' ὀλίγων ἐτῶν πάροδον νὰ ἐπιδώσωσιν κίς αὐτὴν, τελειοποιούμενοι ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον εἰς ἔργον, ὅπερ καὶ ἤδη ἐπιμελοῦνται μᾶλλον τῶν λοιπῶν ἐνταῦθα ἐθνικότητων. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἀρκεῖ μόνη ἡ μετὰβασίς ἀπὸ τῆς νομαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμανίαν. Ἡ διαφορὰ εἶνε καταπληκτικὴ. Ἐκεῖ ἀραιὸς πληθυσμὸς καὶ χωρία ὥρας ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντα· ἐδῶ συμπαγῆς καὶ πυκνὸς πληθυσμὸς. Ἐκεῖ ὠραῖα καὶ ἀναπεπταμέναι πεδιάδες ἀκαλλιέργητοι, λύπην προξενούσαι τῷ ὄρωντι, ἐδῶ πανταχοῦ ἀγροὶ καλλιεργημένοι μετὰ τὰ χρυσὰ των λίγα κυματίζοντα. Τοῦτο ἐξηγεῖ καὶ τὴν πλειοψηφίαν τῶν Βουλγάρων ἐν τοῖς μεσογείαις. Ὁ ἑλλην φύσει ζωηρὸς καὶ ἀεικίνητος δὲν ἀγαπᾷ νὰ συνδέεται μετὰ τὴν χώραν του, κατεργαζόμενος αὐτήν, ἀλλὰ ῥέπει πρὸς τὰς παραλίας καὶ τὴν θάλασσαν. Τοῦτο ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων συνέβαινε, τοῦτο καὶ νῦν ἐν πολλοῖς ἐπικρατεῖ. Διασπαρέντες πανταχοῦ γῆ, καταλαβόντες καὶ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας παραλίας, ἠλάττωσαν τὸν κεντρικὸν πληθυσμὸν τῆς κυρίως Ἑλλάδος καὶ τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ἀλλαχοῦ μὲν ἐκφυλοσθέντες, ἀλλαχοῦ δ' ἀπολέσαντες γλώσσαν, ἦθη καὶ ἔθιμα. Οἱ Σλάβοι τούναντιον, τὴν μόνιμον ἀγαπῶντες κατοικίαν, γεωργοῦντες τὴν γῆν καὶ διὰ τοῦ ἰδρώτους αὐτῶν καταβρέχοντες αὐτήν, συλλαμβάνουσι οἶνοι ἐρωτα πρὸς αὐτήν. Φύσει δὲ γόνιμος λαὸς, ἀπηλλαγμένοι τῶν πλείστων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, προωρότατα νυμφευόμενοι καὶ τεκνοποιούντες εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον, αὐξάνονται καὶ πληθύνονται, τάχιστα ἀποτελοῦντες ἀβραμιαίας οἰκογενείας. Νομίζει τις ὅτι μόνον δι' αὐτοὺς ἐγένετο τὸ δοθῆν ὑπὸ τοῦ Κτίστου παράγγελμα τῷ πρώτῳ ἀνθρωπίνῳ ζεύγει. Καὶ ἐν τούτῳ κυρίως ἐγκείται, κατ' ἐμὲ, εἰς τῶν μεγίστων κινδύνων τοῦ τε ἐνταῦθα καὶ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνισμοῦ. Τοῦ προτερήματος δὲ αὐτῶν τούτου κάλλιστα ἐπωφελοῦνται, ἐργαζόμενοι ἐπὶ σχεδίῳ εὐρισκομένου. Εὐρίσκοντες κενὰ, διὰ τοῦτον ἢ δι' ἐκείνον τὸν λόγον σχηματιζόμενα, πληροῦσι αὐτὰ ἐκ τοῦ περισσεύοντος πληθυσμοῦ των. Ἐν τῇ ἑλληνικωτάτῃ κωμοπόλει Στενιμάχῳ π. χ. πρὸ δύο περίπου δεκαδῶν ἐτῶν οὐδεὶς ὑπῆρχε Βούλγαρος, καὶ ἤδη ἀριθμοῦνται κατὰ χιλιάδας, καθ' ἑκάστην εἰσδύοντες, ἐγείροντες δὲ οὕτως ἀπαίτησεις ἐπὶ τε τῆς κωμοπόλεως καὶ τῆς διοικήσεως αὐτῆς.

Πλὴν τῆς γεωργικῆς παιδεύσεως, καὶ ἄλλην ἢ κυβέρνησις μεγίστην ἐπεδείξατο πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐὰν τὸ λόγιον *Σχολεῖον καὶ Ναὸς* ἀποτελεῖ βᾶσιν πρὸς τὴν πρόδον λαοῦ τινος, τὸ λόγιον τοῦτο ἐβεντο ἐνταῦθα εἰς πληρεστάτην ἐνέργειαν. Ἄμα διαβαίνων τις τὰ μεθόρια Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, τὸ πρῶτον ὑποπιπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις του εἶνε τὸ ἐξῆς: Ἐν παντὶ χωρίῳ, ἀναμέσον τῶν ὀλίγων πλινθοκτιστῶν οἰκιῶν καὶ τῶν πολλῶν ἀχρυσσκεπῶν καλυθῶν, θὰ διακρίνη δύο κομψὰ οἰκισμῆματα, Σχολεῖον καὶ Ναόν. Τοῦτο παρετήρησα ἀπὸ Χαρμανλῆ μέχρι Φιλιππουπόλεως, τοῦτο εἶδον ἀπὸ Φιλίππουπόλεως μέχρι χωρίου τινος ἐπὶ τοῦ Αἰμου, ὅπου μετέβην ἐσχάτως πρὸς ἀγορὰν ριδικαίου. Πλὴν τῶν λοιπῶν φόρων, ἐπεβλήθη καὶ ἄλλος τοῖς χωρικοῖς πρὸς οἰκοδομὴν σχολείων καὶ ναῶν, ὅπου τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρχον τὸ πρῶν. Ἡ δημοτικὴ παιδείσις κατέστη ὑποχρεωτικὴ, ρητῶς δὲ ὁ *Ὄργανικός Νόμος* ἐν τῷ 75ῳ ἄρθρῳ αὐτοῦ ἐρίζει ἵνα, δέκα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, πᾶς ὅστις, γεννηθεὶς ἐν τῇ πατρίδι τῶν ἐξάσκησιν τῶν πολιτικῶν αἰτιῶν τοῦ δικαιοματίου, νὰ γινώσκῃ ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἐν τινι τῶν τριῶν γλωσσῶν, τῇ Τουρκικῇ καὶ Βουλγαρικῇ ἢ τῇ Ἑλληνικῇ. Μετὰ λύπης ὁμως παρετήρησα ὅτι δὲν ἐπεδιώχθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς χωρίοις. Παραστάς πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου Κουκλαίνης, εἶδον οἰκοδόμημα ἐτοιμόρροπον, μίαν μόνον ἔχον αἰθούσαν παραδόσεως καὶ αὐτὴν μικροτάτην, καίπερ περιλαμβάνουσαν τέσσαρας τάξεις καὶ τμήμα νηπιαγωγικόν. Τὸ σχολεῖον πιέζεται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Τούρκων, διατηρεῖται δὲ δαπάνῃ τῶν χωρικῶν. Παρθεναγωγεῖον δὲν ὑπάρχει, διότι εἶνε ἀδύνατος ἡ συντήρησις αὐτοῦ ὑπὸ μόνων τῶν κατοίκων. Μέχρι τοῦδε ὁ Ἑλληὴν ἑθαυμάζετο διὰ τὴν πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὰ γράμματα ροπήν, ἀληθῶς δὲ ἡ-

μεῖς ἐκρατοῦμεν τὸ σκῆπτρον τῶν γραμμάτων ἐν Ἀνατολῇ. Ἄς ἴδωμεν πρὸς Θεοῦ! μὴ καὶ κατὰ τοῦτο ὑπολειφθῶμεν. Δὲν τολμῶ νὰ συμβουλεύσω τί τὸ δέον γενέσθαι, ἀπλῶς εἰκονίζω τὴν κατάστασιν, ἀφίμων ἄλλοις τὴν φροντίδα τῆς βελτιώσεως αὐτῆς. Εἶμαι ἐκ τῶν αἰσιοδόξων καὶ ἐκ τῶν μετ' ἐλπίδος ἀνευζόντων πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὐδὲ θεωρῶ ἀπολωλυῖαν δι' ἡμᾶς τὴν ὠραίαν Τρίλοφον τοῦ Φιλίππου, ἐνθα ἀνὰ πᾶν βῆμα ἀπαντᾷ τις καὶ μίαν ἑλληνικὴν ἀνάμνησιν, τὸν χαριέντα Ἐβρόν παρ' οὐ τὰς ὄχθας διεδραματίσθησαν μυθολογικαὶ σκηναὶ ἐκ τῶν ποιητικωτάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος. Ὁ Ἑλληνας μὲν ἀνεδείχθη πιεζόμενος, καὶ ἐνταῦθα πλέον ἢ πιέζεται. Ἐνὸς μόνου ἐστὶ χρεῖα. Νὰ μὴ διαχύσωμεν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ τὸν ἀπελπισμὸν καὶ τὴν ἀπογοιτευσιν· νὰ μὴ καταλίπωμεν αὐτὸν φρονούντα ὅτι ἀφέθη μόνος καὶ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ δυνάμεις. Μικρὰ ἐνθάρρυνσις, ἐλαχίστη ἐνδειξις ὅτι ὑπάρχει τὰς ἐλπίδας γῆς, ἐνθα περὶ αὐτοῦ σκέπτονται, ἢ ἀναπτέρωσθαι τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ, θὰ τὸν ἐμπλήσῃ θάρρους καὶ ἐνθουσιασμοῦ πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ καλοῦ ἀγώνος. Εἰς τὸν λυχνον τῆς φιλοπατρίας αὐτοῦ ἄς ἐγγύωμεν, ἀν οὐχὶ ἀφθονον, ἀλλ' ὀλίγον ἔλαιον, ὅσον ἀρκεῖ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐνταῦθα σχολείων καὶ τῶν τριῶν ἐθνικότητων. Αἱ τῶν Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων ἤρξαντο ἐκ τῶν τοῦ Παρθεναγωγείου τὴν προπαραλθούσαν Κυριακὴν, ἐξακολούθησασαι καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας. Τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν αἱ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου. Χαίρω δυνάμενος νὰ βεβαιώσω ὅτι αἱ πρόοδοι τῶν μαθητῶν ὑπῆρξαν καταφανέσταται καὶ ἡ διδασκαλία λίαν καρποφόρος. Ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν παρῆσαν μετὰ πολλοῦ ενδιαφέροντος παρακολουθήσαντες αὐτὰς ὁ Ἑλληὴν Μητροπολίτης, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Α. Δρακόπουλος μετὰ τοῦ Ὑποπροξένου κ. Μ. Νικολάου καὶ τοῦ διερμηνέως κ. Α. Ἐ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 545)

Γ.

ΕΙΚΟΣΙΝ ΕΚΑΤΟΜΜΝΗΡΙΑ!!!

Ἄνθρωπος τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, διακεκριμένος, καλοενδεδυμένος, μετὰ φυσιογνωμίας εἰλικρινούς, μετὰ βλέμματος διαφανοῦς καὶ ἠδέος, διήλθε τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ ὑπεκλίνατο πρὸ τοῦ βαρόνου, ὅστις ἀνταπέδωκε τὸν χαιρετισμὸν ἀβριφρόνως.

— Ἐκ τοῦ ἐπισκεπτηρίου μου, κύριε βαρόνε, εἶπεν ὁ ξένος, ἐπληροφόρηθητε τὸ ὄνομά μου, ἀλλὰ δὲν με ἀναγνωρίζετε πιθανῶς.

— Τρώντι, κύριε, μιάτην ζητῶ ν' ἀναμνησθῶ τὰ χαρακτηριστικὰ σας.

— Ἐν τούτοις ἀπαξ μόνον, εἶναι ἀληθές, συννητήθημεν εἰς Ἀμστελδάμ, ἐὰν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, τῷ 1848. Ἄ! ἂν καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐτῶν μεταβάλλεται τις, μολαταῦτα, κ. βαρόνε, σὰς ἀναγνωρίζω κάλλιστα. Τοῦτο εἶνε εὐνόητον· ἐμείνατε νέος, ἐνῶ ἐγὼ ἐγήρασα. Αἱ φροντίδες, αἱ εὐθύναι... Ἄλλως, κ. βαρόνε, δὲν εἶνε παράδοξον ἂν δὲν με ἀναγνωρίζετε, διότι, ὅτε κτύχησα νὰ σὰς ἴδω, ἦμην ἀπλοῦς γραμματεὺς τοῦ οἴκου Βὰν Ὄσσην καὶ υἱός. Ὁ πατήρ μου ἦτο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πατρὸς του, πάππου μου, ἀνδρὸς σεβαστοῦ, τὸν ἐποίησαν ἐγνωρίζετε.

Ὁ γηραιὸς Βὰν Ὄσσην ἀπέθικνε πρὸ δέκα πέντε ἐτῶν, ὁ ἐντιμὸς πατήρ μου ἀνηρπάγη ἀπὸ τῆς οἰκογενείας του μετὰ τρία ἔτη. Τοιοῦτοτρόπως δὲ κατέστην ὁ ἀρχηγὸς σπουδαίου τραπεζιτικοῦ οἴκου, φορτῖον δυσβάστακτον, κ. βαρόνε, ἀγῶν ἐπίπονος καὶ πολλάκις δύσκολος. Ἄλλ' ὀμιλῶ περὶ πραγμάτων, τὰ ὅποια δὲν σὰς ἐνδιαφέρουσι σχεδόν.

— Ἄ! ὄχι, εὐχαριστοῦμαι πολὺ ἀπ' ἐναντίας.

— Ἄλλως, κ. βαρόνε, ποῖν σὰς γνωστοποιήσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μου, ἐνόμισα ὅτι ὄφειλον νὰ σὰς διαφωτίσω περὶ τῆς παρουσίας θέσεώς μου.

Ὁ βαρόνος ὑπεκλίνατο.

— Μὴ μένετε ὄρθιος, σὰς παρακαλῶ, κ. Βὰν Ὄσσην, εἶπεν ἰδοῦ μία ἔδρα, εὐρεστήθητε νὰ καθίσσητε.

— Εὐχαριστῶ. Ἴδου τὸ αἷτιον τῆς ἀφίξεώς μου, κ. βαρόνε· ἔχομεν ἐν τῇ Τραπεζῇ μας παλαιὸν λογαριασμὸν, τὸν

νοάλη και πλείστοι τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Αἱ ἐξετάσεις ἐξακολουθοῦσι μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἐπιτυχίας. Λεπτομέρειά τις ἀτήμαντος αὐτῆ καθ' ἑαυτὴν, ἀλλ' ἐνδεικνύουσα τὰ αἰσθήματα, ὧν ἐμφοροῦνται οἱ σύνοικοι ἡμῶν Βούλγαροι, δὲν διεξέφυγε τὴν προσοχὴν μου. Αἱ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐκδιδομεναι βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, γράφουσιν ἐν ἐκτάσει περὶ τῶν ἐξετάσεων τῶν βουλγαρικῶν σχολείων, ἀναφέρονσαι τὰς γενομένας ἐν τῷ τουρκικῷ Ρουσιῒ, οὐδὲ μνεῖας ἠξίωσαν τὰς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων!

ΕΚΘΕΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Βουρηθὸν βλέπουν τὸ σῶς ἐν Βερολίνῳ δημοσιεύματα τῆς **Ἐκθέσεως τῆς Ὑγιεινῆς**, εἰς ἣν οὔτε ὁ δῆμος, οὔτε ἡ κυβέρνησις, ἀλλ' οὔτε δυστυχῶς ἡ ἀρτισύστατος Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς ἐφρόντισαν νὰ στείλουν ἀντιπρόσωπον, ὅπως μελετήσῃ τόσα ζητήματα, ἰδίως ἀφορῶντα τὴν Δημοσίαν Ὑγιεινὴν. Αὐτὰ τὰ πράγματα ἀκόμη μᾶς φαίνονται πολυτέλειαι. Ἡ μᾶλλον καὶ χειρότερον, καθαροὶ τρέλαι, εἰς ἃς συνήθως δὲν ὑποκύπτουσι οἱ φρονιμώτατοι Ρωμιοὶ. Πλούσια κυρίως ὑπῆρξαν τὰ ἐκθέματα περὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων καὶ τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν. Ὅλαι σχεδὸν αἱ μεγάλαι γερμανικαὶ πόλεις ἐξέθεσαν ἐν σχεδιαγράμμασι τὰ διάφορα συστήματα τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων, συγχρόνως προπλάσματα δεικνύοντα τὰ διάφορα εἶδη σωλήνων ὑδραγωγείων, ἀκόμη καὶ στατιστικὸς πίνακας ἐμφαινόντας κατὰ πόσον ἠλκτωθή ἡ θνησιμότης τῶν κατοίκων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ διοχετευτικῆς συστήματος. Καταπληκτικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ἐν τῇ γερμανικῇ πόλει Δάντσιχ ἂφ' ἧς ἐφηρμόσθη ἐν τοιοῦτο σύστημα.

Ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκθέσει σπουδαῖον κατέλαβον χώρον τὰ ἐκ-

θέματα Ἐργοστασίων Δαμαλίτιδος. Εὐτυχῶς ἐκ τινος περὶ αὐτῶν δημοσιεύματος εἶδομεν ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ὑγιεινῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κυρίων Μακκᾶ, Λούη καὶ Πιλαβίου συστήθην Κρατᾶστημα ζωϊκῆς δαμαλίτιδος δὲν ἀπείχε πολὺ τῆς γερμανικῆς μεθόδου.

Κρίμα μόνον ὅτι δὲν ἐγένετο σταθερὸν κατᾶστημα ὅπως ἀπαξ διὰ παντὸς ἀπαλλαγόμεν τοῦ φόβου τῶν ἐπισκέψεων τῆς εὐλογίας. Ἡ ζωϊκὴ δαμαλις ἀπεδείχθη πλέον ἢ καλλιτέρα δαμαλις. Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκ τῶν στατιστικῶν πινάκων καταδεικνύεται ὑπερθεβαίοντα 95 τοῖς 00. Ἐπενοήθησαν δὲ καὶ πλείστοι μέθοδοι διατηρήσεως, ἰδίως ἡ τῆς ξηρᾶς δαμαλίτιδος, καὶ τὰς μεθόδους αὐτὰς ἠδύνατο νὰ τὰς μελετήσῃ ἡ Ἐταιρία τῆς Ὑγιεινῆς, ἡ δὲ κυβέρνησις νὰ παράσχῃ αὐτῇ ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἰδρῶσῃ σταθερὸν κατᾶστημα ζωϊκῆς δαμαλίτιδος. Ὁ δῆμος ἂφ' ἐτέρου ὄφειλε νὰ ἀποστείλῃ ἀντιπρόσωπόν του τῇ Ἐταιρίᾳ αὐτῇ νὰ μελετήσῃ εἰδικῶς τὸ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὑδάτων διὰ μηχανικῶν καὶ χημικῶν μέσων, νὰ ἐκθέσῃ δὲ συγχρόνως τὸ παρ' ἡμῖν σύστημα τῆς διοχετεύσεως, ὡς καὶ τὸ τοῦ διύλιστηρίου, δι' ὃ ἴσως καὶ θὰ ἐπληροῦτο. Τὰ ἀπολυμαντικὰ ἐπίσης μέσα κατέλαβον πολὺν χρόνον ἐν τῇ Ἐκθέσει καὶ τούτων κυρίως ἔχει προσωρινῶς ἀνάγκην ὁ δῆμός μας, ἕως ὅτου συμπληρωθῇ τὸ σύστημα τῶν ὀχετῶν καὶ παύσῃ οὔσα ἡ πρωτεύουσα μας ὑπόγειος ἢ καὶ ἐπίγειος κοπρῶν. Ἀκόμη δὲ εἶνε καιρὸς πρὸς ἀποστολὴν ἀντιπροσώπου σπουδαίου, τοιοῦτος δὲ θὰ ἦτο ὁ κ. Βάφας, ἐπὶ τούτο δὲ προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ τε κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ κ. δημάρχου.

ΦΟΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Καρπενήσιον, 1 Ἰουλίου.

Ἐνῶ ἐπανερχόμην χθὲς εἰς Καρπενήσιον, ἔμαθα καθ' ἑδὸν

ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ κανονίσω· πρόκειται περὶ ποσοῦ καταθέμεντος εἰς τὸ ἡμέτερον ταμεῖον πρὸ ἐτῶν καὶ τὸ ὅποιον κατέστη σημαντικὸν διὰ τῆς ἐπισωρεύσεως τῶν κερδῶν εἰς τὸ κεφάλαιον καθ' ἔτος μετὰ τὸν ἰσολογισμόν τῶν λογαριασμῶν τῆς χρήσεως.

— Ἄ! εἶπεν ὁ βαρόνος ἀνοίγων τοὺς ὀφθαλμούς.

— Δὲν πρόκειται περὶ ἑκατοστῶν χιλιάδων φράγκων, ἀλλὰ περὶ ἑκατομμυρίων.

Ὁ βαρόνος ὑπέστη ἐκπληξιν καὶ δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναπνεύσῃ.

— Ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν συνειθίζεται ἐξηκολούθησεν ὁ τραπεζίτης, νὰ διαχειρίζομεθα ἑκατοστίας· δέκα, δέκα πέντε ἢ τριάντα ἑκατομμύρια περιπλέον, δὲν εἶνε πολὺ ὀχληρὸν ἐν τούτοις, κ. βαρόνε, ὁ περὶ οὗ πρόκειται λογαριασμός καὶ ὅστις πάντοτε ἐπαυξάνει δὲν δύναται νὰ διαιωισθῇ ἐντὸς τῶν βιβλίων.

— Καὶ διὰ τούτο, κ. Βὰν Ὀσσην, εἶπεν ὁ βαρόνος διὰ συγκεκλιμένην φωνῆς, ἔχετε ἀνάγκην ἐμοῦ.

— Βεβαίοντα, κ. βαρόνε.

Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ βαρόνου διεστάλησαν.

— Θεέ μου, εἶπε νωχελῶς ὁ τραπεζίτης, πιθανῶς νὰ καταβάλω εἰς χεῖράς σας τὸ ποσόν.

Τὴν φορὰν ταύτην ὁ Δεσιμαῖζ ἔπαθε ζάλην.

— Ἐσκόπευα ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Βὰν Ὀσσην νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἔλθετε εἰς Ἀμστελοδαμον, διὰ νὰ συνμι-

λήσωμεν καὶ συνεννοηθῶμεν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, πολὺ σπουδαίας, ὡς βλέπετε· ἀλλ' ἐσκέφθην ὅτι ἦτο καταλληλότερον νὰ ἔλθω ἐγὼ αὐτὸς πρὸς συνάντησίν σας.

— Πῶς, κύριε, ἐκάματε ἐπίτηδες τὸ ταξιδίον τούτο;

— Ὅχι ἀκριβῶς· καὶ ἄλλαι ὑποθέσεις μὲ ἐκάλουν εἰς Παρισίους.

— Ὅθ' ἐδεχόμην μετὰ σπουδῆς τὴν πρόσκλησίν σας.

— Δὲν ἀμφιβάλλω, κ. βαρόνε.

— Τέλος, κ. Βὰν Ὀσσην, ἡ ποσότης τῶν...

— Πολλῶν ἑκατομμυρίων;

— Πόθεν προέρχεται;

— Ἐκ Βαταύτας.

Ὁ βαρόνος ἀνετινάχθη ἀπὸ τῆς ἔδρας του.

— Τὰ ἑκατομμύρια ταῦτα, κ. βαρόνε, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κληρονομίας τοῦ μακαρίτου Σμαρὰνδ, ἀδελφοῦ σας.

— Ἀληθῶς, κύριε!

— Γνωρίζω ὅτι δὲν ἠξέυρετε μερικὰ πράγματα· μέλλω νὰ σᾶς πληροφορήσω. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φιλίππου Δεβιλλιέρ, τοῦ ὁποῦ, διὰ νὰ εἶπω ἐν παρόδῳ, ὁ ἀδελφός σας ἦτο ὁ μόνος κληρονόμος, ἐγένετο ἀπογραφῆ, ἧς ἕνεκα αἱ ἐμπορικαὶ καταγραφαὶ καὶ πάντες οἱ λογαριασμοὶ ἐκαθαρίσθησαν. Οἱ ἐταῖροι τοῦ οἴκου ὄφειλον εἰς τὸν ἀδελφόν σας ποσὸν ἀνώτερον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων. Τρία ἑκατομμύρια ὅταν σηκώσητε αἰφνιδίως ἀπὸ ἑνα ἐμπορικὸν οἶκον μπό-